

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DTD-8-1.054.10.2025

Warszawa, 21 grudnia 2025

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 12854 przedłożoną przez Panią Posel na Sejm RP Henrykę Krzywonos – Strycharską wraz z grupą posłów, z dnia 17 października 2025 r. w sprawie potrzeby uregulowania zasad korzystania z pojazdów kempingowych (camperów) oraz stworzenia systemu punktów obsługi camperów (POC), przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Odpowiadając na pytanie *„Czy resort zamierza opracować, w porozumieniu z samorządami i Ministerstwem Klimatu i Środowiska, standardy techniczne Punktów Obsługi Camperów (POC) umożliwiające bezpieczne opróżnianie zbiorników ściekowych i pobór wody pitnej?”*, uprzejmie wyjaśniam, że punkty obsługi camperów podlegają pod przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1944).

Punkty te spełniają definicję kempingów (campingów) określoną w art. 36 pkt 4 ww. ustawy, zgodnie z którą kempingi to obiekty strzeżone, umożliwiające nocleg w namiotach, samochodach mieszkalnych (campobusach) i przyczepach samochodowych, przyrządzanie posiłków, parkowanie samochodów, a także świadczące usługi związane z pobytem klientów; obiekty te mogą dodatkowo umożliwiać nocleg w domkach turystycznych lub innych obiektach stałych. Pojazdy kempingowe (campery)

spełniają natomiast kryteria samochodu mieszkalnego (campbusa), wspomnianego w powyższej definicji.

Wymagania dla poszczególnych rodzajów i kategorii obiektów hotelarskich co do wyposażenia oraz zakresu świadczonych usług określa rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. w *sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2166) – dalej jako „rozporządzenie”.

Zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia, wymagania co do wyposażenia oraz zakresu świadczonych usług dla kempingów (campingów), pól biwakowych określone zostały w załączniku nr 3 do rozporządzenia. W dziale VI. „*Urządzenia higieniczno-sanitarne*” tego załącznika wskazano w lp. 28 na wymóg wyposażenia obiektów w stanowisko do zlewu ustępów caravaningowych. Wymagania te są obligatoryjne dla kempingów (campingów) w kategorii „****” oraz „***”. Dla obiektów w kategoriach „**”, „*” oraz pól biwakowych wymaganie to jest nieobowiązkowe.

W przypadku stwierdzenia zasadności rozszerzenia obowiązku na te obiekty, organem właściwym w sprawie jest Minister Sportu i Turystyki, który kieruje działem administracji rządowej – turystyka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w *sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki* (Dz. U. z 2025 poz. 1002).

Należy podkreślić, że stanowiska do zlewu ustępów caravaningowych (o ile nie są one podłączone do systemu kanalizacji zbiorczej) spełniają definicję zbiorników bezodpływowych, określoną w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2025 r. poz. 733), zgodnie z którą przez zbiorniki bezodpływowe rozumie się instalacje i urządzenia przeznaczone do gromadzenia nieczystości ciekłych w miejscu ich powstawania. Stanowiska te podlegają zatem przepisom ustawy o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach*, w zakresie gromadzenia i pozbywania się zebranych na terenie nieruchomości nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi.

W zakresie poboru wody uprzejmie informuję, iż w dniu 17 października 2025 r. do podpisu Prezydenta RP została skierowana *ustawa z 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw*, której zasadniczym celem jest wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

Zgodnie z art. 4r ust. 3 tej ustawy wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub dostawca wody,

jeżeli prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, albo właściciel lub zarządca budynku użyteczności publicznej zapewniają powszechnie dostępne punkty poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz utrzymują je w należytym stanie technicznym i higienicznym, uwzględniając zapotrzebowanie na te punkty i warunki techniczne.

Nowe przepisy w sposób jednoznaczny określają obowiązki gmin w zakresie zapewnienia powszechnego dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a tym samym tworzą ramy prawne umożliwiające lokalnym samorządom rozwój infrastruktury tego rodzaju również w miejscach wykorzystywanych przez użytkowników pojazdów turystycznych (camperów).

Ponadto, wskazać należy, że przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. poz. 1518) nie określają wymagań oraz standardów technicznych dotyczących Punktów Obsługi Camperów.

Natomiast, w wytycznych projektowania odcinków dróg zamiejskich: Część 2: Kształtowanie geometryczne (WR-D-22-2) zamieszczono wymagania dla sytuowanych w pasach drogowych dróg publicznych zatok postojowych, parkingów oraz miejsc obsługi podróżnych jednak wymagania te nie skupiają się na szczególnej obsłudze camperów.

Resort infrastruktury nie realizuje oraz nie ma w planach opracowywania standardów technicznych Punktów Obsługi Camperów. Takie wymagania wydają się być przeznaczone dla inwestycji, które nie muszą być związane z drogami publicznymi jak np. pola campingowe.

Ponadto, podjęto działania związane z nowelizacją obowiązujących rozporządzeń dotyczących znaków i sygnałów drogowych. Prace w tym zakresie są zaawansowane, a kolejnym etapem będzie wydanie nowego aktu prawnego regulującego kwestie związane ze wzorami i stosowaniem znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego, warunkami, jakie muszą spełniać znaki i sygnalizatory drogowe oraz urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz z podstawowymi zasadami lokalizowania znaków i sygnałów drogowych, do czego zobowiązuje Ministra Infrastruktury nowa delegacja ustawowa zawarta w art. 7 ust. 3a ustawy – Prawo o ruchu drogowym.

W ramach opracowania materiałów do nowego rozporządzenia zaproponowano dodatkowy znak informujący o występowaniu miejsca umożliwiającego uczestnikom ruchu rozbić namiot, ustawienie samochodu i przyczepy kempingowej. Znakiem tym będą oznaczane takie miejsca, które są wyposażone w niezbędne urządzenia sanitarne.

Zaproponowany będzie również dodatkowy znak informacyjny oznaczający kemping wyposażony w przyłącza elektryczne dla przyczep kempingowych lub kamperów. Pod znakiem D-18 (parking) będzie możliwość stosowania tabliczek określających:

- sposób parkowania (np. na jezdni, częściowo na jezdni i drodze dla pieszych, na drodze dla pieszych, w tym prostopadle, równolegle lub skośnie – za pomocą tabliczek T-122),
- dopuszczalny czas parkowania (np. „do 30 min”),
- symbol pojazdu lub pojazdów, dla których miejsca postojowe zostały wyznaczone, np. pojazdu z materiałami niebezpiecznymi, motocykli, pojazdu typu kamper itp.).

Jeżeli na parkingu dopuszczono postój przyczep kempingowych, wówczas pod znakiem zastosuje się tabliczkę zawierającą symbol pojazdu z przyczepą kempingową. Zaproponowany zostanie także znak określający miejsce występowania zrzutu nieczystości z toalet zainstalowanych w pojazdach.

Niezależnie od powyższego uprzejmie informuję, że możliwe do przyjęcia rozwiązania dotyczące pojazdów kempingowych są obecnie przedmiotem analiz prowadzonych przez resort infrastruktury m.in. z uwagi na prace związane z wdrożeniem do polskiego porządku prawnego postanowień nowej dyrektywy nr 2025/2205 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2025 r. w sprawie praw jazdy.

Przepisy wyżej przywołanej dyrektywy obejmują m.in. regulacje rozszerzające uprawnienia osób posiadających prawo jazdy kategorii B do kierowania samochodami kempingowymi. Zgodnie z art. 2 pkt 13 ww. regulacji „samochód kempingowy” oznacza pojazd specjalnego przeznaczenia kategorii M, o którym mowa w art. 4 i pkt 5.1 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylającego dyrektywę 2007/46/WE (Dz. Urz. UE L 151 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.).

Stosownie do brzmienia ww. załącznika samochód kempingowy to pojazd kategorii M z przedziałem mieszkalnym, w którym znajduje się przynajmniej następujące wyposażenie:

- a) siedzenia i stół,
- b) miejsca do spania, które mogą powstawać z siedzeń,
- c) urządzenia kuchenne,
- d) szafki.

Wyposażenie to jest zamocowane trwale w przedziale mieszkalnym. Stolik może być jednak zbudowany tak, aby łatwo można go było zdemontować.

Wymagania dla przestrzeni mieszkalnej samochodu kempingowego zawarte są również w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. z 2024 r. poz. 502 i 1417), które są zgodne z prawem UE.

Odpowiadając na pytanie dotyczące programów wsparcia infrastruktury turystycznej, resort infrastruktury przedstawia stanowisko przekazane przez Ministerstwo Sportu i Turystyki.

Z wyjaśnień, z których wynika, że: „Kompetencje Ministra Sportu i Turystyki (MSiT), jako ministra właściwego do spraw turystyki, w zakresie turystyki campingowej i caravaningowej określone są przede wszystkim w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych, w której zostały określone rodzaje i kategorie obiektów hotelarskich oraz minimalne wymagania co do wyposażenia tych obiektów i zakres świadczonych w nich usług. MSiT realizuje też zadania dotyczące rozwoju turystyki campingowej i caravaningowej poprzez działania wspierające podwyższanie jakości wypoczynku oraz podwyższania poczucia bezpieczeństwa turystów przebywających na campingach. Podejmowane są także działania promujące oferty turystyczne polskich campingów, czym zajmuje się przede wszystkim Polska Organizacja Turystyczna, państwowa osoba prawna, nadzorowana przez ministra właściwego do spraw turystyki.”

Odpowiadając na pytanie 4 „Czy w ramach programów wsparcia infrastruktury turystycznej (np. fundusze krajowe i unijne) rozważane jest współfinansowanie tworzenia sieci POC przez gminy turystyczne” przedstawiamy następującą informację:

Wspierając rozwój infrastruktury turystycznej MSiT dofinansowuje zadania związane m.in. z bazą campingową i caravaningową w ramach corocznie organizowanych konkursów dotacyjnych dla organizacji spoza sektora finansów publicznych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. W ramach „Programu Wsparcia Turystyki. Edycja 2025” w zakresie turystyki campingowej i caravaningowej Polska Federacja Campingu i Caravaningu uzyskała dofinansowanie na realizację zadania „Bezpieczny Camping 2025. Podnoszenie jakości usług i kompetencji kadry oraz bezpieczeństwa w turystyce campingowej, promocja turystyki i bazy campingowej – ocena, certyfikacja i rekomendacja campingów”.

W roku 2025 realizowany jest także „Program Polskie Szlaki turystyczne. Edycja 2025”, który finansowany jest ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (FRKF) na podstawie art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 595) oraz § 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 5 w związku z § 9 – 11 rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 27 listopada 2024 r. w sprawie przekazywania środków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (Dz. U. z 2024 poz. 1753). W ramach tego Programu

Polska Grupa Caravanningowa uzyskała dofinansowanie na realizację zadania „Polskie szlaki kamperowe”.

Ponadto, odpowiadając na ostatnie postawione w interpelacji pytanie uprzejmie wyjaśniam, że resort infrastruktury nie analizował rozwiązań przyjętych w innych państwach Unii Europejskiej w zakresie regulacji „wild campingu”.

Łączę wyrazy szacunku,

Dokument podpisany elektronicznie przez:
z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Stanisław Bukowiec
Sekretarz Stanu